RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 100.013 van 22 oktober 2001
in de zaak A. 80.199/IX-1460.

In zake : Etienne DE WINNE,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Keizerslaan 3

tegen :

de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering.

D E R A A D V A N S T A T E, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Etienne DE WINNE op 9 september 1998 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de interdepartementale commissie van leidend ambtenaren van 16 juli 1998 waarbij beslist wordt dat hij niet beschikt over de vooropgestelde generieke competenties om de functie van afdelingshoofd uit te oefenen;

Gelet op het arrest nr. 78.045 van 11 januari 1999 waarbij de schorsing wordt bevolen van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit en waarbij de vordering tot het opleggen van een dwangsom wordt ingewilligd, met dien verstande dat de dwangsom wordt bepaald op 100.000 frank per dag dat de gevolgen van de geschorste beslissing niet ongedaan gemaakt zijn;

Gezien het verzoek tot voortzetting van de procedure ingediend op 12 februari 1999 door de verwerende partij;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de beschikking van 14 juni 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker, die tevens het verzoek tot voortzetting van de procedure bevat;

Gelet op de beschikking van 3 juli 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 september 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. DE PRETER, die loco advocaat D. LINDEMANS verschijnt voor verzoeker, en van advocaat P. DEVERS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker treedt op 1 september 1972 als ingenieur in dienst bij het ministerie van Openbare Werken. Op 1 januari 1990 wordt hij overgedragen naar het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, waar hij op 1 april 1993 wordt bevorderd tot inspecteur-generaal bij de administratie wegeninfrastructuur en verkeer en wordt belast met de leiding van het bestuur werken en inspectie.

In uitvoering van het Vlaams personeelsstatuut wordt hij bij besluit van de Vlaamse regering van 19 oktober 1994 ambtshalve bij wijze van graadverandering benoemd tot directeur-ingenieur.

1.2. Door het besluit van de Vlaamse regering van 11 maart 1997 wordt het Vlaams personeelsstatuut gewijzigd, onder meer wat de aanwijzing van de afdelingshoofden betreft.

1.3. Deze wijzigingen worden omstandig toegelicht in de "dienstmededeling CSG 97/1". Er wordt ook medegedeeld dat 34 afdelingen in het ministerie niet over een titularis afdelingshoofd of afdelingshoofd ad interim beschikken en dat de Vlaamse minister bevoegd voor Ambtenarenzaken de opdracht heeft gegeven om zo spoedig mogelijk na de inwerkingtreding van het voormelde besluit van 11 maart 1997 "een proces voor de aanwijzing van afdelingshoofden op te starten".

1.4. Op 22 april 1997 stelt verzoeker zich kandidaat om te worden aangewezen voor de functie van afdelingshoofd van de afdeling wegenbeleid en -beheer.

1.5. Op 9 juni 1997 neemt verzoeker, met het oog op de beoordeling van zijn generieke competenties voor de functie van afdelingshoofd, deel aan een gedragsgerichte test volgens de "Assessment Center Methode". Deze test, die bestaat uit drie gedragsgerichte proeven en een interview, wordt uitgevoerd door het extern bureau "Quintessence Consulting".

Dit bureau oordeelt dat op basis van de resultaten van de potentieelinschatting geen gunstig advies kan worden verleend.

1.6. Op 28 juni 1997 oordeelt de interdepartementale commissie van leidend ambtenaren (hierna : ICLA) dat verzoeker niet beschikt over de vereiste generieke competenties om een afdeling te leiden.

Deze beslissing wordt bij brief van 7 juli 1997 aan verzoeker ter kennis gebracht.

1.7. Als gevolg van een door verzoeker ingestelde procedure wordt die beslissing opeenvolgend geschorst bij arrest nr. 71.691 van 9 februari 1998 en vernietigd bij arrest nr. 74.633 van 25 juni 1998 op grond van artikel 17, § 4bis, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

1.8. Op 16 juli 1998 beslist de interdepartementale commissie van leidend ambtenaren opnieuw dat verzoeker niet beschikt over de vereiste generieke competenties om de functie van afdelingshoofd uit te oefenen.

Die beslissing wordt aan verzoeker medegedeeld op 17 juli 1998.

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij aanvoert dat "de hier bestreden beslissing van de ICLA dd. 16 juli 1998 niet meer is dan een bevestigende beslissing gezien ten opzichte van de beslissing van diezelfde ICLA van 13 juni 1998" en dat louter bevestigende beslissingen niet op ontvankelijke wijze voor de Raad van State aanvechtbaar zijn;

2.2. Overwegende dat verzoeker hierop in essentie antwoordt dat de beslissing van 13 juni 1998 hem nooit werd medegedeeld, dat de beslissing van 16 juli 1998 geen louter bevestigende beslissing is en dat, in het tegenovergestelde geval, de beslissing van 13 juni 1998 een schending inhoudt van het gezag van gewijsde van het vernietigingsarrest; dat, voor zover dit nodig is om het belang bij het beroep te behouden, het beroep tot de nietigverklaring van de beslissing van 13 juni 1998 moet worden uitgebreid;

2.3. Overwegende dat het besluit van de interdepartementale commissie van leidend ambtenaren waarbij de generieke competenties van verzoeker beoordeeld werden, gedateerd is op 16 juli 1998 en dat in de brief van 17 juli 1998 waarbij de voorzitter van de interdepartementale commissie het besluit aan verzoeker meedeelt, uitdrukkelijk gesteld wordt dat de commissie "op 16 juli 1998 (heeft) vastgesteld dat (hij) niet voldoet aan de vooropgestelde generieke competenties voor een functie van afdelingshoofd"; dat derhalve in die mededeling geen melding gemaakt wordt van een beslissing van 13 juni 1998; dat voorts de notulen van de vergadering van 16 juli 1998 van de interdepartementale commissie van leidend ambtenaren met betrekking tot verzoeker als volgt luiden :

> "Aangezien de Raad van State de beslissing van de ICLA van 28 juni 1997 op 25 juni 1998 vernietigde, kan deze beslissing door de ICLA niet meer worden ingetrokken. De ICLA beslist op basis van een nieuwe afweging van alle beschikbare informatie, waaronder een addendum bij de interne potentieelinschatting van 30 mei 1997 waarin deze beoordeling door de opsteller wordt gemotiveerd, dat de heer Etienne De Winne niet voldoet aan de vooropgestelde generieke competenties voor een functie van afdelingshoofd. Via een nieuwe geheime stemming bevestigt de commissie unaniem haar

beslissing van 13 juni. Een afschrift van deze beslissing wordt ter kennisgeving bezorgd aan de heer Etienne De Winne en aan de heer Desmyter, secretaris-generaal van het departement Leefmilieu en Infrastructuur";

dat hieruit voldoende blijkt dat de beslissing van 16 juli 1998 geen loutere bevestiging is van de beslissing van 13 juni 1998, maar dat de commissie integendeel, na kennis te hebben genomen van het vernietigingsarrest nr. 74.633 van 25 juni 1998, haar beslissing heeft overgedaan; dat de beslissing van 16 juli 1998 dan ook geen loutere bevestigende beslissing is maar een nieuwe beslissing die in de plaats gekomen is van de beslissing van 13 juni 1998, die overigens nooit aan verzoeker blijkt medegedeeld te zijn; dat de exceptie faalt;

3. Over de gegrondheid van de vordering.

3.1. Overwegende dat verzoeker in een enig middel de schending aanvoert van artikel VIII 76bis tot quater van het besluit van de Vlaamse regering van 24 november 1993 houdende organisatie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de regeling van de rechtspositie van het personeel (hierna : Vlaams personeelsstatuut), zoals gewijzigd door het besluit van de Vlaamse regering van 11 maart 1997, en van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, "doordat met de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat de verzoeker niet voldoet aan de generieke competenties op grond van enerzijds een verslag (gedragsgerichte test) over de 'potentieelinschatting voor afdelingshoofd, opgesteld door een raadgevend bureau Quintessence Consulting' d.d. 9 juni 1997 en anderzijds, een 'interne potentieelinschatting', een functioneringsevaluatie met betrekking tot het jaar 1996 en een aanmeldingsdossier, ingediend door verzoeker op 22 april 1997, terwijl de Interdepartementale Commissie van Leidend Ambtenaren bij de beoordeling van de vereiste generieke competenties dient rekening te houden met de potentieelinschatting op basis van de intern beschikbare informatie over de loopbaan en de elementen die door de gegadigde - te dezen dus de verzoeker - werden aangereikt, en terwijl de 'gedragsgerichte test' op grond waarvan de beoordeling geschiedt alle garanties voor een feitelijk juiste beoordeling dient te bieden"; dat hij hierbij uiteenzet dat hij in zijn aanmeldingsformulier heeft "gewezen op een hele reeks elementen die naar zijn oordeel het bewijs inhouden dat hij de vereiste generieke competenties bezit", dat hij daarbij verwijst naar het verslag dat het bureau "Hay Management" tijdens een assessment van 1994 over hem heeft opgesteld met het oog op het bekleden van een A2–staffunctie en naar de "motivatienota van de directeur-generaal d.d. 24/11/95"; dat die bevindingen volgens hem niet te rijmen zijn met wat het bureau Quintessence

Consulting over hem heeft opgesteld in 1997, en nog veel minder "wanneer men er ook de (zogenaamde) interne potentieelinschatting d.d. 30 mei 1997 bij betrekt", dat de interdepartementale commissie geen rekening heeft gehouden met de elementen die hij in zijn aanmeldingsformulier had aangereikt, hetgeen hij in strijd acht met artikel VIII 76quater, § 1, van het Vlaams personeelsstatuut en evenmin melding is gemaakt van zijn functie-evaluatie voor het jaar 1997 "(die) geheel in positieve zin werd opgesteld";

3.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop in hoofdzaak antwoordt dat zij ingevolge de arresten nrs. 71.691 en 74.633 de procedure moest overdoen vanaf het punt waar zij volgens die arresten was misgelopen, dit is met de motivering van de interne potentieelinschatting en dat dit op 12 juni 1998 geschiedde door de toevoeging aan deze potentieelinschatting van een addendum met een gemotiveerde onderbouwing van hetgeen door de daartoe bevoegde directeur-generaal, in overleg met de secretaris-generaal, per 30 mei 1997 op dit vlak werd opgesteld, hetgeen meteen verklaart waarom met de functioneringsevaluatie over 1996 van de verzoeker wel en met deze over 1997 geen rekening werd gehouden; dat voorts de interdepartementale commissie, rekening houdend met dat addendum, met de functioneringsevaluatie van verzoeker over 1996 en met de inhoud van diens aanmeldingsdossier, is overgegaan tot de beoordeling van de generieke competenties, zich daarbij rigoureus houdend aan het voorschrift van artikel 76quater, § 1, van het Vlaams personeelsstatuut; dat in de motieven van de beslissing de generieke competenties afzonderlijk besproken worden, de gelijkenissen en verschillen tussen beide potentieelinschattingen vastgesteld zijn en worden verklaard en dat beide beoordelingen "over de hele lijn sterk gelijklopend zijn", om te besluiten dat beide inschattingen "samen onvoldoende garanties bieden voor een succesvol functioneren van betrokkene als afdelingshoofd op dit moment, omdat in beide adviezen sterk de nadruk wordt gelegd op de nog noodzakelijke ontwikkeling"; dat wat de resultaten van de test door Hay Management uit 1994 betreft verzoeker alleen een gunstige beoordeling voor de functie van staflid, maar niet voor de functie van afdelingshoofd heeft verkregen en dat bovendien de beoordeling van de generieke competenties sinds het besluit van de Vlaamse regering met meer waarborgen is omringd zodat er geen enkele reden is waarom de resultaten van het assessment center van Hay Management zouden moeten prevaleren;

3.3. Overwegende dat verzoeker hierop repliceert dat de beoordeling van de generieke competenties dient te steunen op volledige en actuele gegevens en de interdepartementale commissie derhalve ten onrechte geen rekening heeft gehouden met de evaluatie over 1997; dat in de bestreden beslissing de verwijzing naar het formulier met de interne potentieelinschatting vervangen is door een verwijzing naar het verslag van Quintessence en een parafrasering van het op 12 juni 1998 opgemaakte addendum; dat daarmee volgens verzoeker evenwel niet tegemoet gekomen is aan het bezwaar van de Raad van State tegen "een formulier waarop een score voor de verschillende generieke competenties wordt (weer)gegeven"; dat nu ook die test slechts bestaat uit een formulier en dat de motivering, wat de interne potentieelinschatting betreft, opnieuw beperkt is tot de verwijzing naar dit formulier; dat ook niet is aangetoond dat er rekening werd gehouden met de andere rechtens vereiste en noodzakelijke beoordelingsgegevens, met name "de intern beschikbare informatie over de loopbaan" en "de elementen die door de gegadigde werden aangereikt"; dat verzoeker in dat verband opnieuw verwijst naar de inhoud van het verslag van Hay Management, waarbij dezelfde generieke competenties werden getest; dat overigens in tegenstelling tot wat wordt beweerd, de resultaten van de test naar de generieke competenties en de bevindingen van de interne potentieelinschatting niet samenlopen; dat de interne potentieelinschatting immers vaststelt dat verzoeker wel voldoende competenties heeft om een afdeling te leiden; dat ten slotte verzoeker aanvoert dat de interdepartementale commissie van leidend ambtenaren ten onrechte geen rekening heeft gehouden met zijn huidig functioneren en dat zij evenmin de andere door hem aangereikte gegevens, zoals zijn vroegere benoeming tot rang 15, zijn deeltijds professoraat en zijn optreden als jurylid op het Vast Wervingssecretariaat, onderzocht heeft;

3.4. Overwegende dat verzoeker in zijn laatste memorie nog opmerkt dat met de inschatting van de interne potentieelinschatting de verwerende partij alleen maar oudere gegevens parafraseert en hiermee ingaat tegen het arrest nr. 71.691 van 9 februari 1998; dat in weerwil van dat arrest ook geen rekening werd gehouden met de door verzoeker aangereikte gegevens en een door verzoeker in het kader van de beoordelingsprocedure ingediende presentatiedossier, terwijl zij eveneens in het geval van verwerping van verzoekers argumenten gehouden was tot een verstrengde motiveringsverplichting, wat volgens hem niet het geval is;

3.5. Overwegende dat naar luid van artikel 2 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, alle

bestuurshandelingen met individuele strekking uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd; dat artikel 3 van die wet bepaalt dat de motivering de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende moet zijn; dat die verplichting inhoudt dat in de akte zelf de precieze en concrete redenen worden aangegeven waarom in het licht van de aangehaalde wettelijke en verordenende bepalingen de beslissing werd genomen;

Overwegende dat luidens artikel VIII 76quater, § 1, tweede lid, van het Vlaams personeelsstatuut, zoals gewijzigd door het besluit van de Vlaamse regering van 11 maart 1997, de interdepartementale commissie bij de beoordeling van de generieke competenties van de kandidaten voor de betrekking van afdelingshoofd rekening dient te houden met :
"1° de potentieelinschatting op basis van de intern beschikbare informatie over de loopbaan en de elementen die door de gegadigde werden aangereikt; en
2° de potentieelinschatting op basis van een gedragsgerichte test";

Overwegende dat de motivering van de bestreden beslissing als volgt luidt :

> "Overwegende dat de competentie 'analytisch en synthetisch denken' bij de heer Etienne De Winne volgens de interne potentieelinschatting eerder sterk en volgens de resultaten van de gedragsgerichte test in acceptabele mate ontwikkeld is;
> Overwegende dat de competentie 'impact' volgens de gedragsgerichte test in eerder sterke mate aanwezig is, omdat de heer Etienne De Winne impact genereert ten aanzien van zijn gesprekspartners door een duidelijke communicatie en een zelfzekere houding; dat deze competentie volgens de interne potentieelinschatting eerder zwak ontwikkeld is omdat betrokkene door zijn soms autoritaire wijze van optreden er niet steeds in slaagt om anderen te overtuigen of voor zijn ideeën te winnen;
> Overwegende dat volgens de gedragsgerichte test de competentie 'communicatie-openheid' bij de heer Etienne De Winne in acceptabele mate aanwezig is, omdat zijn mondelinge communicatie weliswaar duidelijk is en zijn uiteenzettingen overzichtelijk, maar dat hij evenwel weinig ruimte laat ten aanzien van anderen om tussen te komen en zich te weinig open toont om in discussie te gaan; dat volgens de interne potentieelinschatting deze competentie eerder zwak wordt ingeschat, omdat betrokkene onvoldoende luisterbereidheid toont door zijn gesprekspartner te onderbreken of hem niet de gelegenheid te bieden zelf voorstellen te doen;
> Overwegende dat volgens de gedragsgerichte test de competentie 'samenwerken met anderen' in acceptabele mate aanwezig is, omdat de heer Etienne De Winne in samenwerkingssituaties weinig interesse toont om anderen te betrekken bij problemen of hen daarover in te lichten; dat de interne potentieelinschatting deze competentie eerder zwak inschat omdat betrokkene zelf geen werkgroepen organiseert om tot een oplossing te komen voor problemen, weinig opbouwende kritiek formuleert naar de afdelingen toe en te weinig de positieve bijdrage van anderen erkent;

Overwegende dat volgens de gedragsgerichte test de competentie ‘teamleiderschap’ in acceptabele mate aanwezig is, omdat de heer Etienne De Winne zijn medewerkers te functioneel/taakgericht en directief behandelt en weinig empathie toont voor hun problemen; dat de interne potentieelinschatting deze competentie eerder zwak inschat omdat betrokkene weinig aandacht heeft voor teamwerk en zelf geen samenwerkingsverbanden stimuleert;

Overwegende dat de competentie ‘resultaatgerichtheid’ volgens de interne potentieelinschatting minimaal aanwezig is, omdat de heer Etienne De Winne ernaar streeft om resultaten te boeken zonder evenwel uit eigen beweging veel aan bestaande regels en procedures te willen wijzigen; dat deze competentie volgens de gedragsgerichte test eerder zwak ontwikkeld is omdat betrokkene door zijn groot wantrouwen ten aanzien van de informatie die hij krijgt, vaak dingen uitstelt omdat hij alles eerst wil nakijken alvorens verder acties te plannen of een standpunt in te nemen;

Overwegende dat volgens de interne potentieelinschatting de competentie ‘zin voor initiatief’ bij de heer De Winne minimaal aanwezig is, omdat hij soms te veel afwacht vooraleer zelf voorstellen te doen of initiatief te nemen en gemakkelijker kritiek heeft zonder zelf verbeteringen voor te stellen; dat de gedragsgerichte test deze competentie eerder zwak inschat omdat betrokkene te weinig acties en/of beslissingen neemt om problemen aan te pakken en te weinig anticipeert op te verwachten problemen;

Overwegende dat zowel volgens de interne potentieelinschatting als volgens de resultaten van de gedragsgerichte test de heer Etienne De Winne in eerder zwakke mate beschikt over de competentie ‘flexibiliteit’, ondermeer omdat hij zich negatief opstelt tegen veranderingsprocessen, onvoldoende flexibel is in zijn denken en zich te weinig bereid toont om eigen ideeën aan te passen aan veranderde inzichten en/of prioriteiten;

Overwegende dat zowel volgens de interne potentieelinschatting als volgens de resultaten van de gedragsgerichte test de heer Etienne De Winne in eerder zwakke mate beschikt over de competentie ‘klantgerichtheid’, ondermeer omdat hij eerder controlerend optreedt dan ondersteunend om een beter product aan de klant te leveren en onvoldoende;

Overwegende dat de heer Etienne De Winne volgens het eindadvies van de interne potentieelinschatting beschikt over het minimale/voldoende potentieel voor een functie van afdelingshoofd; dat hierbij wordt gesteld dat betrokkene wel zeer goed functioneert binnen een staffunctie; dat volgens het eindadvies van de gedragsgerichte test het huidig potentieel van de heer Etienne De Winne voor een functie van afdelingshoofd eerder zwak wordt ingeschat en op basis hiervan een ongunstig advies wordt gegeven, omdat inzonderheid de competenties ‘impact’, ’flexibiliteit‘, ‘resultaatgerichtheid’, ‘zin voor initiatief’, ‘klantgerichtheid’ en ‘teamleiderschap’ als aandachtspunten verder moeten ontwikkeld worden om een succesvol functioneren in de functie van afdelingshoofd te verzekeren; dat uit het interview blijkt dat de motivatie van de heer Etienne De Winne voor een functie van afdelingshoofd vooral steunt op het streven naar eerherstel ten overstaan van vroegere reorganisaties;

Overwegende dat de beoordelingen volgens de gedragsgerichte test en volgens de interne potentieelinschatting over de hele lijn sterk gelijklopend zijn, waarbij wordt vastgesteld dat het potentieel van de heer Etienne De Winne voor zeven van de negen generieke competenties volgens beide bronnen eerder zwak tot hooguit minimaal/acceptabel wordt ingeschat; dat de eindadviezen van de gedragsgerichte test en de interne potentieelinschatting samen onvoldoende garanties bieden voor een succesvol functioneren van betrokkene als afdelingshoofd op dit moment, omdat in beide adviezen sterk de nadruk wordt gelegd op de nog noodzakelijke ontwikkeling”;

Overwegende dat uit het voormeld artikel VIII 76quater, § 1, tweede lid, van het Vlaams personeelsstatuut blijkt dat de interdepartementale commissie van leidend ambtenaren de resultaten van de door het extern bureau uitgevoerde test op zichzelf niet als doorslaggevend mag beschouwen, maar dat zij eveneens rekening dient te houden met "de intern beschikbare informatie" en "de elementen die door de gegadigde werden aangereikt"; dat te dezen in de bestreden beslissing voor elk van de generieke competenties, de conclusies van de interne potentieelinschatting en de externe gedragsgerichte test van 9 juni 1997 worden vermeld en worden vergeleken; dat de bestreden beslissing ook melding maakt van het aanmeldingsdossier dat verzoeker heeft ingediend op 22 april 1997, van de functioneringsevaluatie over 1996, van de interne potentieelinschatting van 30 mei 1997 en een addendum aan die interne potentieelinschatting van 12 juni 1998; dat aangezien de bestreden beslissing werd genomen als gevolg van de vernietiging door de Raad van State van een voorgaande beslissing de verwerende partij vermocht zich ertoe te bepalen de procedure over te doen vanaf het ogenblik waarop zij was misgelopen en derhalve het dossier niet diende aan te vullen met de evaluatie over 1997; dat daarnaast een overheid bij de beoordeling van een kandidaat te allen tijde op een doorslaggevende wijze geen rekening moet houden met waarderingen die klaarblijkelijk achterhaald zijn door recentere waarderingsgegevens en resultaten van onderzoeken; dat immers als verzoeker in zijn beleidsnota herhaaldelijk wijst op de resultaten van een gedragsgerichte test door het extern bureau "Hay Management", die werd afgenomen op 19 mei 1994, de verwerende partij bovendien volkomen terecht die resultaten vermocht opzij te schuiven omdat zij betrekking hebben op een onderzoek naar de generieke competenties voor een A2-staffunctie en derhalve niet op een onderzoek naar de generieke competenties voor de functie van afdelingshoofd; dat, mede gelet op het tijdstip waarop die tests werden afgenomen, de verwerende partij ook rechtens kon beslissen de resultaten ervan niet punt voor punt te moeten beantwoorden en te vergelijken met de resultaten van een potentieelinschatting van 9 juni 1997 voor afdelingshoofd uitgaande van Quintessence Consulting en van de verscheidene conclusies van de interne potentieelinschatting; dat derhalve blijkt dat ook rekening gehouden werd met de intern beschikbare informatie over de loopbaan van verzoeker en met de elementen door hem aangereikt, zelfs al waren sommige van die aangereikte elementen voor de verwerende partij niet meer ter zake dienend;

Overwegende dat in zoverre de conclusies van de interne potentieelinschatting niet stuk voor stuk volledig overeenstemmen met de resultaten

van de gedragsgerichte test hieruit niet zomaar mag worden afgeleid dat de gedragsgerichte test geen garanties biedt voor een juiste feitelijke beoordeling; dat de gedragsgerichte test die volgt op een interne potentieelinschatting afwijkingen moet kunnen vertonen op een persoonlijke “inschatting”, zoniet is het beroep op een wetenschappelijke methode om die "inschatting" te objectiveren volkomen overbodig; dat omwille van het vereiste dat "alleen de ambtenaar die zowel over de generieke als over de afdelingsspecifieke competenties voor het leiden van een afdeling beschikt" als afdelingshoofd in aanmerking kan komen en rekening houdend met de score "eerder zwak" door verzoeker voor een aantal generieke competenties behaald in zowel de potentieelinschatting op basis van een gedragsgerichte test, als in de interne potentieelinschatting, de interdepartementale commissie van leidend ambtenaren redelijkerwijze vermocht te beslissen dat verzoeker "niet beschikt over de vereiste generieke competenties om de functie van afdelingshoofd uit te oefenen”; dat de interdepartementale commissie van leidend ambtenaren zich aldus op grond van de potentieelinschatting op basis van de interne beschikbare informatie over de loopbaan van verzoeker en de elementen die door hem werden aangereikt, en de potentieelinschatting op basis van een gedragsgerichte test, een eigen grondig gemotiveerd oordeel heeft gevormd over de kwaliteiten van verzoeker; dat dit middel derhalve niet gegrond voorkomt,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, bepaald op veertienduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tweeëntwintig oktober 2000 en een, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. VAN AELST. **J. DE BRABANDERE.**